

ÓÁZIS

A schönstatti családmozgalom tájékoztatója

1992 március, 2.évf.1.szám

Megyek az utcán: nőikkel találkozom.

Látom őket az áruházban, a hivatalban, a munkahelyeken.

Millió csoda: csoda-igéret, csoda-virágzás, csoda-beérés.

De nemcsak ez. Nézem, keresem:

Hol van Belőled a csoda, melyet megszületésedkor a világbasírtál,

majd rövid idő múlva a világba mosolyintottál is?

Nézlek Benneteket csodakeresőn, csodalesben:

Ne, ne így neved! Úgy mosolyogj, hogy kiüljön arcodra a csoda:

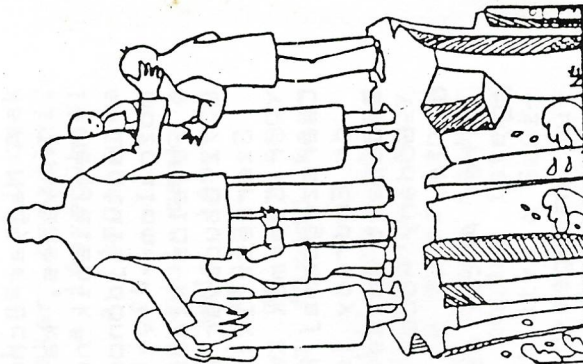
a lélekárasztó, a lovagiasságot felébresztő, az élet befogadó!

A mai, az örök nő csodája azé,

aki megmenti ezt a szegény világot.

Látom s szeretném, -ahogy megyek az utcán - ha Te is tudnád:

Benned van a csoda, Te vagy a csoda.

NŐI ESZMÉNY

Köszönjük

Szeretnénk ezúton köszönetet mondani mindazoknak, akik anyagilag is támogatták szerkesztői és kiadói tevékenységünket.

*****

IMPRESSUM

OAZIS 1992 március, 2.évf. 1.szám.

A Magyar Schönstatti Családmozgalom lapja
Ingyenes, katolikus folyóirat
Megjelenik negyedévenként
Laptulajdonos: Magyar Schönstatti Család-
mozgalom

Felelős kiadó: Gódány Róbert és Rita,
8272 Óbudavár Fő u. 14

Szerkesztik:

dr Csermák Kálmán és Alice, 8372

Cserszegtomaj Rezi u. 17.

dr Endrédy István és Cecilia, 1195

Budapest József A.u. 108.

Gódány Róbert és Rita, 8272 Óbudavár Fő
u. 14.

Ther Antal és Agnes, 8247 Hidegkút Fő u.
68.

*****

A következő számunk témája:
Máriát megismerni

A mai nők válsága

Az ember mint nő vagy férfi létezik. Férfi és nő élete alapvetően egymásra irányul. Ez mindenhol érvényes, nem csak ott, ahol egy férfi és egy nő egymásra talál. A női és a férfi nem egymásnak rendeltetett. A kettő között egy belső vonzás áll fenn. Az ember egyik lényeges vonását hagyja figyelmen kívül az, aki csak önmagában az egyik nemről akar beszélni. Vannak olyan dolgok, amelyek a lényegükönél fogva irányulnak valamire. Pl. a lámpa arra a helyre irányul amelyet bevilágít..

Ugyanígy járnánk, ha egyedül csak a nőről beszélünk, miközben a vele lényegi kapcsolatban levő férfiről hallgatnánk.

Beszéljünk tehát a nőről, de úgy, hogy tekintetbe vesszük a férfihoz fűződő kapcsolatait is.

Nézzünk először a tökéletes nőre: Máriára! Róla sem lehet úgy beszélni, hogy ne beszéljünk Jézusról is. Mária egész lénye és léte Jézusra irányult. Akik Jézus nélkül imádkoznak Máriához, azok egy pogány isten-nőt csinálnak belőle. Kentenich atya a Szűz-anyát mindig Jézussal való egységében mutatta be. Mi is így nézzük őt. Mária élete egészen Jézusra irányult. Ez azt jelenti, hogy a Szüzanya egész életével ezt mondja: JÉZUS. Mária szeplőtelen, azaz nincs benne semmi, ami Jézustól elfordul. Egész lénye őrá irányult.

Ez a nő képe, aki egészen a férfire irányul vagy egészen Istenre.

A nő lényében a teremtésről szóló üzenet van elrejtve.

Mi ez az üzenet?

Az üzenet tartalma az, hogy a teremtés lényege az odaadottság, az önátadás. A világ értelme: a Krisztusnak való odaadottság. A Mennyei Atya szeretetből a Fiúnak teremtette a világot. A Krisztusnak szóló önátadásunkban tehát az Atyának a Fia iránti szeretete nyilvánul meg. Amikor az Ur újra eljön, akkorra az egész teremtést meghódítja magának, mint tulajdonát. Másrészt az egész teremtés is odaadja magát, ahogy ezt szent János a Jelenések könyvében meg is írta:

"Láttam a Szent Várost, az új Jeruzsálemet, amint a mennyből leszállt úgy feldíszítve, mint menyasszony a vőlegényének."

Az egész teremtés is olyan mint egy menyasszony. Az Apokalipszis Szent Városa közvetlenül az Egyházat jelenti. Az Egyház itt az egész világot képviseli.

A Szőzanyát pedig úgy tekintjük mint az Egyház képét. Az egész világ ezt mondja a Fiúnak: a Tied vagyok, érted vagyok!

Ha tehát egy férfi és egy nő viszonyát szemléljük, az olyan mint a "kettőnek az egysége", vagyis kettős egység. Megfigyelhetjük, hogy a férfi és a női elv minden emberben jelen van.

Jung, a pszichológus "animának és animusznak" nevezi. Azt állítja, hogy az érett személyiségben ez a kettő jól megfér egymással.

Az ember kettős egysége a nagy kultúrákban láthatóvá is vált a gazdasági- és közéletben egyaránt. Pl. a középkorban király

és királynő uralkodtak, ahol a királynő lényegesen több volt, mint csak a király felesége. A paraszti életben egyaránt fontos volt a gazda és a gazdasszony. A gazdasszonynak is kiterjedt a felelőssége és gondoskodása az egész gazdaságra.

De ez a kiegyensúlyozott viszony a legújabb kor kezdetén megváltozott. A férfi elv egyeduralmat hozott létre és elnyomta a nőit.

Az amerikai alkotmány már nem ismer elnőknőt. Csak elnök létezik.

A múlt században létrehozott új üzemekben és gyárakban már csak igazgató volt. Valahol elveszett a női elv.

Mára az asszony csak "a gyermekért, az egyházért, a konyháért" lett felelős.

Az emberek nagy közösségének az élete egyoldaluan férfi vezetés alá került. Egyteljesen magátólértetődő propaganda is létrejött. Benne van a levegőben, hogy a női elv csekélyebb értékű. Sok nő is ezt gondolja. Mégpedig azok közül is sokan, akik a női egyenjogúságért harcolnak.

Honnan látszik ez?

Mert így beszélnek: ezt vagy azt a dolgot a nők is tudják. Ez az "is", ez a kicsi szó azt jelenti, hogy a férfi természetesen tudja és most a nő is! A férfi magátólértetődően képes rá, mert okosabb, erősebb... A nő pedig kicsi és gyenge. Azok a nők, akik azért harcolnak, hogy a nőknek "is" meglegyen a helyük a közéletben, nyilvánosan hirdetik a női nem alacsonyabbrendűségét és értéktelenebb voltát.

Nem azt kell hirdetni, hogy mit tud a nő "is", hanem mit tud jobban mint a férfi.

Most pedig kedves asszonyok tessék sorolni, hogy mit tudnak jobban a férjüknél! Jobban tudnak imádkozni, a gyerekekkel foglalkozni, főzni és mi van még?! Tessék összegyűjteni!

Tehát a két elv, a női és a férfi együtt teszi ki az embert. Vagyis mindenki van egy mozgató, alakító erő és van lélek. Mi ez a lélek? Mit tesz a lélek?

Ha elültetünk egy búkkakot, mi szabja meg, hogy abból búkkfa legyen? Miért nem valami más lesz belőle?

Azért mert ehhez a makkhoz egy belső, szervező erő, egy "lélek" kapcsolódott. Bár sohasem látható, mégis mindent ő irányít. Ugyhogy nyugodtan mondhatjuk: a nagy búkkfa az ő műve.

Most nem az ember halhatatlan lelkeről van szó. A közösségekben is van valami, amit léleknek nevezhetünk. Ha egy régi városba megyünk, érezzük a város hangulatát, lelkét. De ezt nem lehet mérni. Mekkora a lélek? A makknak kisebb mint a fának? Tud a lélek nővekedni? Nem tudjuk. De azért nehogy azt gondoljuk, hogy a lélek valami gyenge dolog, mert láthatatlan, mert csendes, mert lassan mozog!

Ez az asszony szerepe a társadalomban is: Léleknek lenni.

A mi világunknak elveszett a lelke, mert a férfi elv függetlenítette magát. A világ lassan a részeire esik szét, mint egy kiszáradt fa.

Nem elég az a feladat, amit a nőnek meghagytak ahhoz, hogy lélek lehessen.

De ezt most nem szomorúan mondom. Hiszen egy új, érdekes világ van születésben, a

középkornak vége. Minden kezdet nehéz. Természetesen!

Ez a világ most még úgy néz ki, mint a könyha, ha az asszony négy hétig kórházban volt. A mai világban ezt ökológiai problémának nevezzük. Mit jelent ez a szó: ökológia? oikosz = ház logosz=értelem, tanítás tehát ökológia = a házról szóló tanítás. A világ is egy nagy ház, amit rendben kell tartani. A férfi elv erre magában képtelen. Igazán!

A világunkból hiányzik valami, és ez a Nő. Hiányzik belőle a női gondolkodás. Nyugaton most mindenki a természetes életmódról, a természetes, "bio"- táplálkozásról beszél. Mindenki környezetbarát szeretne lenni. Vannak környezetbarát mosószeresek, WC papír stb. Ezek mind jóakaratu kezdeményezések, de amire igazán szükségünk van, az egy új gondolkodásmód. Arra van szükségünk, hogy a világ alakításában, a férfit ki kell hogy egészítse a nő! Újra egyesíteni kell a két elvet!

A mai világnak tehát olyan nőkre van szüksége, akik büszkéek arra, hogy nők. Akik nem azt bizonygatják, hogy a nők "is" képesek valamire, hanem hogy talán egy férfi is tudja ezt. Biztosan nem olyan jól, de talán képes rá.

A nőmozgalmak nagy hibája, hogy elfogadták az egyoldaluan férfias világ eszményét, és olyanná akarnak válni mint a férfiak. Így aztán nem csoda, hogy a nők lemaradnak a férfiak mögött. Ha nem is mindig, de általában egy férfi jobban tud férfimódra gondolkodni és cselekedni mint egy nő.

Arra van szükség, hogy belássa mindenki a női gondolkodás, a női élet és a női cselekek-

vés sajátos értékeit. Néha egy férfi is képes nő módjára érezni és gondolkodni, ha elég fejlett a lelke. Egy ilyen esetről számol be egy amerikai orvos:

"Nagy volt az izgalom a kórházunkban. A Dalai Láma háziorvosát vártuk konziliumra. Hogy próbára tegyék, kikerestek neki egy nehéz esetet. Összegyűltünk a betegszobában, hogy lássuk mit csinál. A tibeti orvos keleti barátsággal és gesztusokkal lépett be és ment a beteghez. Kezébe vette a beteg asszony kezét, és húsz percig némán fogta. Azt kívántam, hogy velem is foglalkozna így valószínűleg. Aztán visszatette az asszony kezét az ágyra, aki önkéntelenül is azt mondta: köszönöm! Azután felállította a helyes diagnózist."

Ilyen a női gondolkodásmód. A fő erőssége az intuíció, a megérzés, amit nehéz megmagyarázni. Pl. szép volt ez a mai este. Vagy - Jó közösségi szellem van ebben az osztályban...

Egy nő otthont tud csinálni egy lakásból, házból. Olyan otthont, amelynek lelke van. A nők általában jobban érzékelik az emberek közötti kapcsolatokat. Valószínű, hogy a jövő menedzserai is nők lesznek. Az intuitív gondolkodásmód a férfiakban is megvan. Mindannyian sokat gondolkodunk a női részünkkel.

Korunk sok problémája mögött, a nők válsága áll, hogy nem biznak eléggé a nőiességükben.

A cél: az öntudatos modern nő, aki nem akar férfi lenni. Hatalmat kell kapni a nőknek: politikai és gazdasági hatalmat! Csak így leszünk képesek úrrá lenni az ökológiai katasztrófákon, a gyárakban uralkodó rossz

hangulaton...

Két gyakorlati tanács:

A nőknek: legyenek türelmesek a férjükkel szemben. Az élet lassan növekszik. Hagyjanak időt, amíg ráhangolódnak egy új feladatra.

A férfiaknak: Tanuljanak a feleségüktől! Legyenek büszkék a feleségük tehetőségére!

*****

A NŐI LÉLEK SAJÁTOS VONÁSAI

Három jellegzetes tulajdonságot lehet kiemelni:

A "Nő" csupa lélek,

teljes odaadás,

rendíthetetlen tisztaság.

Csupa lélek

A nő-eszménnyel együtt elvesztette a kultúránk a lelkét is.

"Ahol nő van,

ott lélek van!"

Ha megértjük és elfogadjuk a női természetet ilyen jellemzését, akkor megérezhetjük a nők pótolhatatlan szerepét és feladatát.

A lelkesedő és lelkesítő nők!

Bármibe is kezd egy igazi nő, a munkáját és a környezetét megpróbálja lélekkel megtölteni.

Vagyis nemcsak uralkodik, vezet és irányít!

Rendíthetetlen tisztaság

Hogyan segíthetnének a kicsiszolt férfi logikával szemben a női gondolkodásmódot?

Ma teljes erőbedobással azon kell dolgoznunk, hogy ismét legyenek olyan lányaink és asszonyaink, akiket nem a kényszerűség írja nyit, hanem természetük tiszta vágyai. Ezzel alapvetően megoldódik a nemek válsága is,

mely a női természet és nevelés mélyreható válságából eredt.

Ha egy nőt meghitt, bensőséges tisztasághat át, akkor a gyermek - akár egy egész csapat is - biztonságban érzi magát a közepében. Nagyon sok ma a belső bizonytalanságban szenvedő ember, akik biztonságot keresve kétségbeesetten kutatnak szilárd emberek után.

Ez a titokzatos nyugalom, biztonság és otthonosság leginkább a tisztaságba merült lélek sajátossága.

Teljes odaadás

Általában egy nő lelkében minden egy személyes, teljes odaadásra irányul, sokkal inkább, mint a férfinél.

Férfi és nő: kezdeményezés és kötődés. Ez az a két erő, amely az idők folyamán állandóan feszültségeket hozott létre, és alakította a történelmet.

A kötődés jellegzetesen női vonás, míg a kezdeményezés a férfié.

A női természetet egy forgó körhöz hasonlítom, míg a férfi olyan, mint a végtelenbe futó egyenes.

*****

Eszményképem

Mostanában sokat foglalkoztat az a kérdés, hogy mit jelent nőiesnek lenni.

Teljesen el voltam keseredve, hogy a felállított női eszményem milyen messze áll tőlem. Mert ugye, egy nő ne legyen lompos, mindig legyen csinos, ügyes, kössön, varrjon, keccesen tipegjen le a lépcsőn, halkan tüszszentsen és diszkréten fújja ki az orrát, ne füttyörösszen stb.

Hét végén, vásárnap elmentem misére. Már a szentleckénél is találva éreztem magam, ám az evangéliumnál egyértelműbb választ a problémámra nem kaphattam volna.

"A lelki adományok különfélék, de a Lélek ugyanaz. A megbizatosok is különfélék, de az Úr ugyanaz."/1 Kor.12,4/ Az én adott-ságaim és "kereteim" között kell tehát kibontakoztatnom a nőiességemet. /Azaz kötés-sel ne is próbálkozzam.../

Az evangélium a kánai mennyegzőről szól, ahol Mária figyelmessége tánt a szembe.

Hiszen ő a történelem legnőiesebb nője. Őt kell figyelni, lesni Tőle! Ő az a nő, aki maximálisan betöltötte női hivatását. Ő az a nő, aki Istennek a legjobban tetszik.

Mária figyelmessége, amivel észrevette azt, amit a háziak a vendégek előtt titkolni akartak, ez az éberség arra, hogy kinek mire van szüksége, nagyon nőies vonás. Nemcsak anyagi dolgokban, hanem érezni, hogy mikor kell különösen türelmesnek, tapintatosnak, gyengédnek vagy éppen határozottnak és irányítósnak lenni.

Mária tapintata is figyelemre méltó. A-hogy feltűnést nem keltve, a háttérből segít a fiataloknak. Finoman, senkit meg nem alázva segítséget nyújtani, hálát nem is várva!

Jézussal harmóniában és egységben lenni! Ugy kéne, ahogy Mária, az ő hullámhosszát felvenni, és akkor éreznénk, hogy mi az, amit igazán érdemes kérni Tőle.

Harmóniában, és egységben lenni a férfival és a jó megtételére ösztönözni: női feladat.

/Egy, az eszményét kereső 17 éves lány/

*****

A férjem új munkája

A második kislányunk születése után sikerült viszonylag hamar megfelelő életritmust kialakítanunk. A gyerekek szépen fejlőd-

tek, és én is hamar fölérősödtem. Egy idő után azonban belülről kezdett valami nyugtalanítani. Nem kötött már teljesen az anyaság, a háztartás. Megbeszéltem a férjemmel, hogy tanulni szeretnék megint.

Készségesen mel-
lém állt, és le-
hetővé tette,
hogy elkezdjem a
levelező hitokta-
tó tanfolyamot.
Őrültem a szel-
lemi munkának.
Éreztem, hogy jól
megy a tanulás.
Mellesleg még egy
gyors és gépiró
tanfolyamot is
elvégeztem. Tele
voltam erővel és
munkakedvvel.

Körülbelül ebben az időben, az én fel-
lendülésemmel párhuzamosan kezdtek sűrűsödni
a nehézségek férjem munkahelyén. Már már
munkanélküli lett, majd végül egy alig elvi-
selhető főnök alá rendelték. Nagy belső meg-
rázkódtatást jelentett neki ez a fordulat.
Elvesztette egy időre belső biztonságát is.
Úgy éreztem, hogy nekem kell bátorítani, se-
gíteni. Azért kaptam a sok erőt, hogy neki

is tudjak adni. Nem volt viszont könnyű do-
log a férfi büszkeséget legyőzni.

Különös módon újra egymásrataláltunk, és
a bizonytalan jövő ellenére is örömmel fo-
gadtam harmadik gyermekünk érkezését.

Most már négy hónapos is elmúlt. Bizony
sokszor nehéz a három picivel. Ezeket a hét-
köznapai áldozatokat azonban hiszem, hogy a
szeretet iskolájává lehet átalakítani.

A férjem közben egy igazán jó, új munkát
kapott. Amikor a karomba veszem ezt a legki-
sebbet, gyakran az a boldog érzésem, hogy
neki köszönhetjük a megélhetésünket, apa új
munkahelyét.

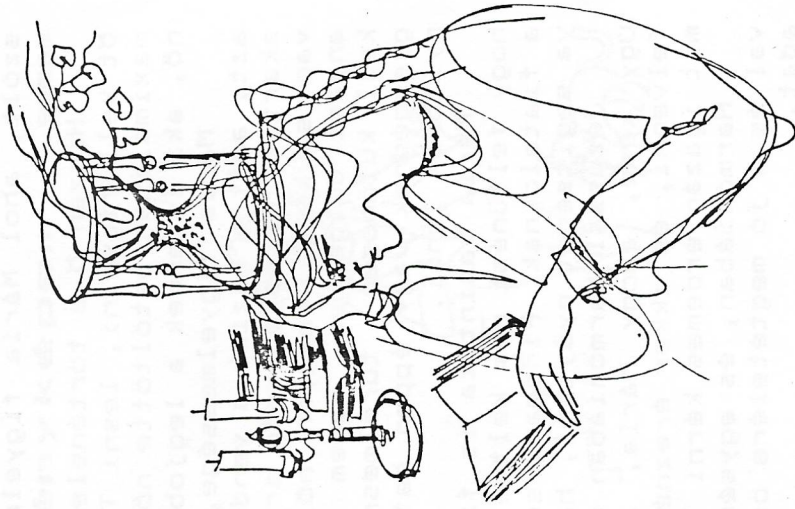
*****

Együtt a barackosban

Budapestről egy vidéki kisvárosba mentem
férjhez. A férjem csendes, dolgos, férfias
jó ember. Építkezésbe fogtunk, valamint nagy
gyümölcsöst telepítettünk, hogy valamiből
fizetni tudjuk az egyre drágább építőanyagó-
kat. Hamarosan terhes is lettem, és megszü-
ltem első lányunkat.

Még eléggé idegen voltam ebben a városban,
és nagyon lefoglalt az első baba és a ház-
tartás vezetése. Volt időszak, amikor egész
nap a férjemet vártam. De a gazdaság, az é-
pítkezés és a gyümölcsös szinte minden ere-
jét és idejét felemésztette. Estére hullafá-
radtan ért rendszeresen haza.

Úgy éreztem egyre távolodunk egymástól.
Szorongatott az egyedüllét. Sokat töprengtem,

mit tegyek? Nem akartam még én is jelenetekkel, sírással nehezíteni az életét, de ez így akkor sem mehetett tovább.

Egy szép napon aztán támadt egy ötletem. Rábíztam a három hónapos kislányomat az anyósomra, és elindultam megkeresni a férjemet. Az őszibarackosban találtam rá, éppen a levágott ágakat hordta ki a fák közül. Megörült, ahogy meglátott. Beálltam én is melléje dolgozni. Örültem, hogy még segíteni is tudok. Együtt gyorsan telt az idő, de szépen haladtunk is. Közben beszélgettünk és olyan jó, meleg érzés töltött be mindkettőnkönket, amire már régóta hiába vártam.

Amikor később találkoztunk Saint Exupery mondásával:

"Szeretni annyit jelent, mint együtt egy irányba nézni."

- összenevettünk, mert ezt már mi is átél-
tük.

Azóta már sokszor voltunk kinnt együtt a kertben dolgozni. Gyakran kivittük magunkkal kicsi lányunkat és a dédit is, aki szívesen vállalta a kicsi felügyeletét.

+++++

Egy mai nő én-képe

Csodálatos élmény szembenézni naplemen-
tekor a Balatonon ragyogó aranyhiddal. Az
embernek káprázik a szeme, és amikor félre-
fordul, alig lát valamit.

Hasonlóképpen vagyok az eszményi nő szép-
ségével is. Káprázik a szemem, és az egész
világ fekete lesz. Az eszmény a valóság só-
tét háttére előtt ragyog igazán.
Milyen ő, és milyen vagyok én?

ő a fény, én meg a sötét.

ő békét hoz, én veszekedést.

ő mindent legyőz, én mindig vesztek.

Lelkemben félelmek, fojtogató kétségbee-
sés, kimerültség, magány, kiszolgáltatottság
lappang.

Az utcán szembejövőben mindjárt a rosszat
látom. Ha beszélek, elkeseredettség, harag,
megtántottság, féltékenység szól belőlem.
Mindig én vagyok a vesztes, pedig tiz köröm-
mel kapaszkodom, amibe csak tudok. Gyenge
vagyok győzni és veszíteni egyaránt.
Ime néhány epizód:

- A múltkor a férjem később jött meg a
munkából. Egész nap őt vártam, ez tartotta
bennem a lelket. De én hülye, mit vártam?!
Mire számítottam? Hiszen most is tele van a
táskája, hazahozta a munkáját. Lepakol, és
már indul is a dolga után. Futólag
megkérdezi: "Minden rendben?"
Érzem azt várja, hogy rábólintsak, hogy
hagyjam dolgozni.

Hát nem, akkor sem. Sírnom és zokognom kell
ahhoz, hogy végre törődjön velem. Hát miért
nem érzi, hogy milyen szükségem van rá, hogy
vele szeretnék lenni, feloldani végre fojto-
gató magányomat?!

- A gyerek megint egyesit hozott haza az
iskolából, és beírást is: "Kérem a házi fel-

adatot ellenőrizni!" Keserűségemben sirva fakadok. Szídom a gyereket, szídom a tanárt, hogy majd hazairok én is neki, hogy hány bört akar lenyúzni erről a szerencsétlen gyerekről még...De ez csak amolyan "érzelem levezető háború". Tehetetlen dühömet a gyerekre öntöm, pedig mennyivel jobb, tisztább nálam. Most is őszintén igyekszik megjavulni. Még ő jön bocsánatot kérni, és vigasztal is: "Anyá, ne sirj! Jó leszek, igérem!"

- Mindig közbejön valami, és kizökkenek. Nem haladnak előre a dolgaim. Szeretném én is, ha tiszta, meleg, lakályos otthon venne körül, de képtelen vagyok egyedül valamit is nyugodtan végigcsinálni, rendbetenni. Fulladok, a fejem fáj...

"Mit csináltál egész nap?" - kérdezik, és hazudnom kell, álarc mögé bújnom, hogy elkerüljem a fejcsóváló lenézést. Csak fegyvelem és időbeosztás kérdése az egész. - mondják nagy bölcsen a számomra megfogadhatatlan tanácsokat. De talán a legtöbbit a "bezegek-től" szenvedek. Az anyám, sógornóm, szomszédom...mindenki ezerszer ügyesebb volt ilyen idős korában. Utálom magamat, amiért ilyen vagyok, ilyen lettem, pedig ők tettek ilyen né.

Sokkal, ezerszer jobb volt, amikor még dolgoztam. Volt saját keresetem, nem voltam a család "semmirekellő rabszolgája". A munkahelyen megbecsültek, még prémiumot is kaptam. A rendszeres munka lelkileg is egyensúlyban tartott. Igaz, hogy akkor még nagyobb lemaradások voltak itthon, de megértőbbek voltak velem, és segítettek.

Milyen az én női eszményem?

Olyan, amelyet kislány korom óta belém szügeráltak. Főleg a férfiak.

Amikor kislány koromban mesét olvastam, vagy színeztam, apám megszegyenített: "Milyen butácska vagy!" Amikor a barátommal versengtem, akkor azért szídom, hogy miért nem tudok főzni, miért nem vagyok dolgozó.

Amikor nagylány lettem, jöttek a fiúk. Atölelt az első. Azt, hittem engem szeret, de csak a testem érdekelte, a lelkem nem kellett neki. Sorra kinevettek "romantikus álmaimat".

Amikor férjhez mentem, a férjem ugyanúgy elvárta, hogy mossak, főzzenek rá, hogy nemcsak jó háziasszony, anya, izgalmas szerető, de ugyanakkor művelt nő, eredményes dolgozó is legyek.

De semmiben sem vagyok igazán jó. Elégedetlen vagyok magammal, és érzem a férjem is elégedetlen velem.

Pedig a bensőmben érzem, hogy az lett volna az igazi csapás, ha sikerült volna ezeket a férfiak által rámerőltetett szerepeket sikeresen megvalósítanom, mert megfojtottak volna.

Szeretnék én én lenni. Igazi nőként magamra találni, és azt adni, nyújtani neki, amit csak én adhatok. Még nem adtam fel minden reményt!

*****

A derék asszony

A közelmúltban nagyon megmozgatott egy elemzés "A derék asszony dicséretéről". /Péld.31,10-31/

A szerző úgy mutatja be az ószövetség nőideálját, hogy mi mai nők is bőségesen találunk benne útmutatást. Ez az asszony tudja, mit jelent nőnek lenni, és mint asszony kelt elismerést.

Korábbi Szentírás-olvasásaim során a "derék asszonyban" pusztán a dolgos feleséget vettem észre. Az új felfedezés itt az volt számomra, hogy ennek az asszonynak az erényei az elsőtől az utolsóig a férjére irányulnak.

@@@@@@@@@

Legfőbb erénye, hogy férje teljes mértékben megbizhat benne. "Férje egész szívével ráhagyatkozik, és nem jár rosszul vele." /31,11/

A férjének nem kell a világba mennie, hogy ott bizonyítsa, felesége elfogadása elég számára. Sok férfi szüntelenül küszködik, keresi mások elismerését a munkahelyén és más területeken, mert otthonában sohasem tapasztalt igazi elfogadást - először szülei, később felesége részéről.

A férj bizalma a derék asszonyban azon a lapszik, hogy felesége "Mindig a javára van, sose a kárára életének minden napján"

/31,12/. Lehet közöttük vita, véleménykülönbség, de mindig férje oldalán áll. Nem megy a szomszédba panaszkodni, a gyerekek előtt és nyilvános helyen nem száll vitába vele, nem beszél róla lekiicsinylően.

Az ilyen asszony mellett a férjnek biztos hátttere van, és ez meglátszik munkáján, feladatán, elért eredményein. Az ő "férjét... igen nagyra tartják". A feleség támogatása nélkül ez az ember nem lett volna képes időig eljutni. Abban, ami látható, jelentős részesedése van a feleségnek is.

Hogyan érheti el mindezt egy feleség a férjével?

Ugy, ha támogatja és bátorítja társát.

*****

A támogatást tekintve a magam részéről azon a ponton éreztem elmozdulást, amikor el tudtam fogadni fontosnak a férjem feladatát.

Nem voltam többé féltékeny a cégre, mint tartós kapcsolatra, mely időnként még az éjszakára is igényt tart. Sok asszony van, aki gond nélkül elkölti a férje különmunkával szerzett keresetét, és közben rejtett szemrehányással illeti társát: "Miért hanyagolsz?!" Erre is van megoldás: lehet ez egy állandó este a héten, egy-egy telefon napközben, vagy pár perces beszélgetés. Lassan megértem, hogy az együtt töltött időnek nem a mennyisége, hanem a minősége számít.

A férjem észrevette, hogy támogatom a munkáját, és újabban, ha hazaér, nem a napaliban roskad le egy fotelba újságot olvasni, hanem leül mellem a konyhában és pár percet velem beszélget. Ezek a percek igazán az enyéim. Ilyenkor azt érzem, hogy én is fontos vagyok neki. Végül pedig a gyerekek

is érzik, hogy elfogadom a sok távol töltött estét. Nem vagyok már nyugtalan ingerült, ésők is cirksusz nélkül elfogadják, hogy a páának dolga van.

Ide tartozik, hogy a feleség várja a férjét. A hosszú GYESEn töltött évek alatt számtalanszor fogadtam a férjemet már az ajtóban úgy mint szabaditót, és már indult is a szóáradat, hogy a gyerekek aznap mivel borzolták fel a lelke nyugalalmát. Később beláttam, hogy egy panaszkodó feleség mellé hazaérni nem megkönnyebbülés. Ilyenkor a TV és az újság jó menekülés egy férj számára. Ha viszont azzal fogadjuk férjünket, hogy mi újság a cégnél, mi történt napközben, és azó problémájukat a magunkévá tesszük, ezt követően nem szokott elmaradni részükről sem a kérdés: mi újság itthon?

Ami férjünk bátorítását illeti, nem könnyő dolog egy feleség számára, különösen nehézségek idején. Mert sokkal könnyebb szemrehányást tenni és kritizálni. De hiszem, hogy egy okos feleség nagyon sokszor át tud fordítani egy rossz házasságot és egy sikertelen férjet jó házassággá és sikeres férjé, (mert a házasság lelke a feleség.) Számtalanszor vagyunk csalódottak, hogy a férjünk nem veszi észre nyilvánvaló helyzetünket. Ebből a vesztes állapotról sokszor csak egyetlen kiút van: egy még nagyobb odaadásal fordulni feléjük, és a falak rendszerint leomlanak.

Végezetül néhány szót a derék férjről.

Mire vágyunk mi asszonyok?

A Szentírás megadja az eligazítást:

"Férje is fölkel és így dicséri:..." /31,28/
Szívesen hallanánk, hogy mit láttok szépek bennünk, mi az, amit jól csinálunk, vagy egy szál virág kíséretében, hogy "szeret-

lek". Sokat ígérő befektetés lehetne, amely jól kamatozik. Gondoskodásunkért nekünk is szükségünk van gondoskodásotokra az élet minden területén: anyagi, érzelmi, szellemi és kultúrális területen egyaránt. Mi asszonyok akkor érezzük jól magunkat férjünk oldalán, ha megtaláljuk biztonságunkat.

Tudom, hogy női- és férfi-eszményünk megvalósítása nem lehetséges pusztán emberi erőfeszítésből vagy akaraterebből.

*****

Gyerekszám

- Apu, én olyan kislányt fogok feleségül venni, aki szeret táncolni - újságolta a négyéves vőlegényjelölt.
- Inkább olyan kislányt válassz, aki szereti Jézust - tanácsolta bölcsen az apa.
Rövid gondolkodás után:
- Tudod mit, apu? Inkább vegyél el te olyan lányt, aki szereti Jézust, én pedig olyat, aki szeret táncolni!

*****

- Anyu, legyél te is olyan szép, mint Alizka anyukája!
- De mit csináljak, ha ilyenek teremtetten Isten?
- Ne járjál fodrászhoz és akkor nem leszel ilyen csúnya!

*****

Bálintka négy éves. Rosszul érzi magát, siránkozik, panaszkodik, hogy anyja itt fáj, anyja ott fáj.

-Szegénykém!- próbálja vigasztalni édesanyja.
-Te mindig csak azt mondd, hogy szegénykém, szegénykém!- füstölög Bálintka.
-Hát mit mondjak, kisfiam?-
-Hát azt, hogy Uram Isten!-

eeeeeeeeeeeeeeee